

Vragen naar: Emmy Verschuere
Tel.: 016-26 75 46
E-mail: omgevingsvergunning@vlaamsbrabant.be
Ons kenmerk: 20190912_besluit kn
Dossierkenmerk: RMT-VGN-2019-0305-AGPP-DEP-01
Projectnummer OMV: OMV_2019014385

**VLAAMS-
BRABANT**

BESLUIT VAN DE DEPUTATIE VAN VLAAMS-BRABANT VAN 19 september 2019

BETREFT:

De aanvraag ingediend door Annick Grillet, Diestsepoort 6, 3000 Leuven, namens het ruilverkavelingscomité Willebringen, inzake de heraanleg van enkele landbouwwegen en wandelpaden, gelegen:

- Moordenaarsweg (voetweg 12, RVK weg 32), 3360 Bierbeek;
- Molenveld (voetweg 6, RVK weg 33), 3370 Boutersem;
- thv Begijnenweg (voetweg 5, RVK weg 35), 3320 Hoegaarden;
- Blauwbergstraat (voetweg 26, RVK weg 36), 3300 Tienen;
- Verrijckstraat (voetweg 12, RVK weg 37), 3300 Tienen;
- thv. Meerstraat (voetweg 46, RVK weg 38), 3320 Hoegaarden;
- Overhemstraat (voetweg 19, RVK weg 40), 3320 Hoegaarden.

1. Wetgeving en reglementering

Het omgevingsvergunningsdecreet, de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het DABM, het decreet betreffende de kleinhandelsactiviteiten, het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, met al hun wijzigingen en uitvoeringsbesluiten.

2. Ontvankelijkheid en volledigheid

De aanvraag werd ingediend op 22 maart 2019 en op 18 april 2019 ontvankelijk en volledig verklaard.

3. Aanvraag

Beschrijving van de plaats

De ruilverkaveling Willebringen ligt op het grondgebied van vier gemeenten: Bierbeek, Hoegaarden, Boutersem en Tienen. De oppervlakte van het project bedraagt 2.578 hectare. De aanvraag heeft betrekking op 7 genummerde wegen, verspreid over de vier betrokken gemeenten. Voor elke weg kan gesteld worden dat de ruimtelijke context verschillend is.

Een eerste betrokken weg is de Moordenaarsweg in Opvelp (Bierbeek), zijnde voetweg nr. 12 volgens de atlas der voetwegen en de weg nr. 32 volgens het ruilverkavelingsplan. Deze weg vertrekt vanuit de kruising van de Weg tussen Weiden en de Kapelstraat in de zuidoostelijke rand van de kern naar het oosten, richting Vloedgracht (met natuurgebied 'Hazeberg'), over het akkerblok 'Remmelenveld'. Langs deze weg komt over beperkte lengte een bomenrij voor en ook de wegenis in de omgeving wordt hierdoor deels gekenmerkt, zodat de doorzichten ietwat beperkt worden.

De tweede weg betreft de weg Molenveld in Boutersem, zijnde voetweg nr. 6 volgens de atlas der buurtwegen en de weg nr. 33 volgens het ruilverkavelingsplan. Dit korte weggedeelte is gelegen ten oosten van de kern van Neervelp en ten westen van de kern van Willebringen op een landbouwplateau. Het verbindt de parallelweg van de E40 met de Velpestraat (Neervelp-Honsem). Het weggedeelte maakte vroeger deel uit van de verbinding tussen het zuidelijke gehuchtje 'Molenhoek' en Vertrijk, maar werd ter hoogte van de aanvraag doorsneden door de spoorweg. Ter plaatse wordt de ruimte door de spoorweg, met HST-route, gedomineerd en is het akkerlandschap verder zeer open.

De derde weg betreft een weg zonder naam tussen de Veldstraat en de Begijnenweg ten westen van de kern van Meldert, zijnde de voetweg nr. 5 volgens de atlas der Buurtwegen en de weg nr. 35 volgens het ruilverkavelingsplan. Deze weg heeft het karakter van een holle weg en maakt de verbinding tussen de gebouwenconcentratie 'Meer' aan de westzijde van Meldert met de noordelijker gelegen kern van Honsem. De weg snijdt in het talud van het lager gelegen Meer naar de 'Drogenberg' ten westen van Meldert. De omgeving is weids en open, echter zonder doorzichten vanaf de ingeslepen holle weg.

De vierde weg is de Blauwbergstraat in Kumtich (Tienen), zijnde de voetweg nr. 26 volgens de atlas der buurtwegen en de weg nr. 36 volgens het ruilverkavelingsplan. Deze weg ligt ten zuidwesten van de kern van Kumtich en wordt hiervan gescheiden door de spoorweg. De strook tussen de spoorweg en de E 40 heeft een open karakter. Ter hoogte van het betrokken weggedeelte komen percelen voor die bebost zijn of een sterke perceelsomranding hebben, met verspreide landbouwzetels, waardoor de openheid hier plaatselijk eerder beperkt is. De aansluiting op de Sint-Barbara-straat wordt hier gekenmerkt door de Sint-Barbara-kapel.

De vijfde weg betreft de Vertrijksestraat in Kumtich (Tienen), zijnde de voetweg nr. 12 volgens de atlas der buurtwegen en de weg nr. 37 volgens het ruilverkavelingsplan. Dit weggedeelte ligt op het landbouwplateau tussen Vertrijk en Kumtich in dezelfde strook tussen de spoorweg en de E40. De plaats is gekend onder de toponiem 'Grote Kouter' en is zeer open met weidse zichten naar alle windrichtingen.

De zesde weg betreft een weggedeelte zonder nummer tussen de Meerstraat en de Keulenstraat ten zuidwesten van de kern van Meldert, zijnde de voetweg nr. 46 volgens de atlas der buurtwegen en de weg nr. 38 volgens het ruilverkavelingsplan. De aanvraag heeft enkel betrekking op het eerste gedeelte van de weg, dat gekenmerkt wordt door een diep verzonken ligging (kruising van twee holle wegen). De omgeving is versnipperd door de nabijheid van een grote school en enkele landbouwbedrijven die de strook tussen Meldert en de gewestgrens hebben ingenomen, met over de taalgrens meteen het valleidorp 'l'Ecluse'.

De zevende weg betreft de Overhemstraat in Meldert, zijnde de voetweg nr. 19 volgens de atlas der buurtwegen en de weg nr. 40 volgens het ruilverkavelingsplan. Het betreft het laatste deel van deze straat aan de westrand van de kern van Meldert, die een beschermd veldkapelletje met grote winterlinde ontsluit. De plaats ligt bij de overgang van de aaneengesloten kern en het open akkerlandschap.

Beschrijving van aanvraag

De aanvraag omvat slechts stedenbouwkundige handelingen. In zoverre er vegetatiewijzigingen plaatsvinden zijn deze binnen het ruilverkavelingsinstrument vervat en dienen geen onlosmakelijk samenhangende handelingen met betrekking tot het wijzigen van de vegetatie te worden vervat in de aanvraag. In het natuurdecreet is een vrijstellingsbepaling vervat voor werken binnen een kavelplan (afdeling 2, art. 9.4° d). In de voorliggende aanvraag vinden diverse ingrepen plaats aan de wegenis met zowel landbouwkundig als recreatief doel.

Voor de weg nr. 32, Moordenaarsweg en Bierbeek, is over het eerste deel voorzien in het behoud van een kasseiverharding tussen twee betonbanden van een halve meter breed, daar waar er nu enkel kasseiverharding is. Dit valt samen met het beschermd landschap. Waar de kasseien stoppen zal overgegaan worden naar een tweesporenbeton. Op het einde van de weg is er een kruispunt voorzien. Dit kruispunt zal aangelegd worden in een volle beton. Achteraan

de weg is er een begrenzing met een talud. Dit talud zal dicht bij de weg gelegd worden. In totaliteit gaan de ingrepen over ca. 700 m straatlengte.

De kiezelweg Molenveld, weg nr. 33, zal gedeeltelijk heraangelegd worden in steenslag. Er wordt niet gekomen in het holle weg gedeelte. Dit heeft enkel een verbeterd gebruik voor de landbouw tot doel. Het gaat hierbij over een straatlengte van ongeveer 160 m.

De weg 35 in Meldert krijgt een recreatieve aanpak voor wandelaars en fietsers, over een lengte van ca. 470 m. Het betreft een holle weg die momenteel amper toegankelijk is. Het eerste deel tussen de Begijnenweg en het Roth (kasseiweg halfweg de verbinding) zal voorzien worden van een pad in porfiersplit. In het gedeelte tussen het Roth en de Veldstraat zal ook een pad in porfiersplit worden aangelegd, maar zal naast het pad ook een sterfgracht worden voorzien met tussenschotten. Tegen het Roth aan zal de sterfgracht breder zijn om een maximale buffering en infiltratie te kunnen realiseren. Hierdoor zal in dit eerste gedeelte het wandel/fietspad worden uitgevoerd als een knuppelpad. Om de holle weg zoveel mogelijk te bufferen langs boven zal over de volledige lengte de holle weg en over een breedte van 4 meter op de schouders plantgoed worden ingezaaid en aangeplant. Het wandelpad kruist het Roth halfweg. Deze weg uit kasseien vertoont nu een lage zone ter hoogte van deze oversteek. Deze lage zone staat nu heel vaak onder water. Hiervoor wordt dit stuk opnieuw maar hoger aangelegd. Hierdoor wordt ervoor gezorgd dat het wandel- en fietspad in vloeiende lijn kan aangelegd worden en dat het water terecht kan komen in de sterfgracht.

De weg nr. 36 Blauwberg wordt gedeeltelijk heraangelegd, over een lengte van ca. 210 m, met landbouwkundige doeleinden. Deze landbouwinsteekweg is momenteel in steenslag. Omdat vooraan aan deze weg een landbouwloods staat zal het eerste deel van deze weg in volle beton worden aangelegd. Het resterende deel zal in steenslag opnieuw worden aangelegd. Gezien deze weg naast een bufferbekken ligt zal het water zoveel mogelijk naar het bufferbekken gestuurd worden. Ter hoogte van de achterkant van het bufferbekken wordt de weg over 10 meter ook in volle beton aangelegd. Deze zone wordt in een komvorm aangelegd om het water dat afkomt van de landbouwweg op te vangen en het bufferbekken in te sturen.

Voor de weg 37 staat de afschaffing voorop, over een lengte van ca. 500 m. Nu al zijn de twee aanpalende stukken afgeschaft en opgenomen in de akkers. De verbindende functie is verloren gegaan en de weg is niet langer nodig binnen de herverkaveling. De bestaande steenslagweg zal verwijderd worden en vervolgens opgevuld met teelaarde tot het huidige niveau. In de nieuwe toestand zal dit terug in gebruik genomen worden als landbouwgrond.

De weg 38 in Meldert is een bestaande steenslagweg die in het eerste stuk ontsluiting geeft voor een landbouwbedrijf. Gezien het frequent gebruik als ontsluiting voor een landbouwbedrijf zal deze weg in volle beton worden aangelegd over de eerste 50 meter.

De weg 40 in Meldert is een bestaande kasseiweg gebleven in een beschermd landschap. In een vorige fase is al een heel deel van deze weg opnieuw aangelegd. In deze aanvraag zal het laatst deel tussen de lindeboom en de woningen (ca. 105 m) opnieuw aangelegd worden in kasseien. Hierbij worden de bestaande kasseien en boordstenen herbruikt.

4. Historiek

Volgende vergunningen/verklaringen zijn relevant:

Overheid en datum	Omschrijving
Minister 30 mei 1996	Instelling onderzoek naar het nut van de Ruilverkaveling
Minister 3 juni 2004	Voorlopige goedkeuring ruilverkaveling
Dienst Mer 19 oktober 2006	Goedkeuring van het plan-MER
Minister 28 november 2011	Nuttig verklaring van de ruilverkaveling
Gewestelijke stedenbouwkundig ambtenaar 23 december 2015	Stedenbouwkundige vergunning wegen deel 1a

Gewestelijke stedenbouwkundig ambtenaar 25 juli 2016	Stedenbouwkundige vergunning wegen deel 1b en 3 wachtbekkens
Gewestelijke stedenbouwkundig ambtenaar 8 november 2016	Stedenbouwkundige vergunning wegen deel 1c
Deputatie 22 februari 2018	Omgevingsvergunning wegen deel 2
Deputatie 26 april 2018	Omgevingsvergunning wegen deel 1, fietspaden A, C1 en D

Opmerking: parallel aan voorliggende aanvraag loopt de aanvraag gekend onder dossiernummer 2019-0295-AGP met als voorwerp de aanleg van 2 recreatieve fietspaden en een waterbassin.

5. Openbaar onderzoek

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek werd een bezwaarschrift ingediend komende van twee adressen van de Overhemstraat (Hoegaarden) gericht aan de vier gemeenten en aan de provincie. Dit met betrekking tot de weg nr. 40, Overhemstraat in Meldert. De bezwaarindieners argumenteren dat deze weg deel uitmaakt van een tracé dat de kortste verbinding maakt tussen het gehucht Overhem en Honsem (en daarop aansluitend de dorpen Opvelp en Willebringen). Vandaag bestaat deze weg met bol profiel uit kasseien, wat nog enigszins een barrière vormt tegen sluijverkeer. Eerdere heraanleg van andere wegdelen heeft volgens de bezwaarindieners al recreanten en doorgaand verkeer uit de wijdere omgeving aangetrokken. Er ontstaan verkeersonveilige situaties waarbij de handhaving van een ingevoerd politiereglement dode letter zou blijven. De heraanleg van weg 40 zou bestuurders toelaten om tegen hoge snelheid door een straat met spelende kinderen en frequente wandelaars te rijden en het sluijverkeer nog aanzwengelen. Er wordt naar een ontradend wegprofiel gevraagd zoals bv. met de plaatsing van een tractorsluis. Enkel met structurele maatregelen zou doorgaand verkeer gegarandeerd worden uitgesloten. Er wordt ook gewezen op een unieke populatie zwartbronzen zandbijen in de middenstrook van de kasseibaan.

Op het grondgebied van Hoegaarden werd een tweede bezwaar geuit inzake de weg nr. 35 te Meldert, waarbij overstromingsgevaar voor de huizen gelegen Meldertsestraat 14, 15 en 16 wordt gevreesd (halve kilometer naar het noorden op het grondgebied van Boutersem). Het college van burgemeester en schepenen van Hoegaarden heeft deze bezwaarschriften behandeld en niet in aanmerking genomen.

6. Adviezen

Volgende instanties werden om advies verzocht en verleenden volgende adviezen:

Adviesinstantie	Datum ontvangst	Advies
CBS Bierbeek	-	geacht gunstig
CBS Boutersem	-	geacht gunstig
CBS Hoegaarden	12 juni 2019	gunstig
CBS Tienen	24 juni 2019	gunstig
Departement Omgeving - Ruimte	13 juni 2019	gunstig met voorwaarden
Departement Landbouw en Visserij	21 mei 2019	gunstig
Agentschap voor Natuur en Bos	6 juni 2019	gunstig met voorwaarden
Agentschap Wegen en Verkeer	7 juni 2019	geen advies
Watering De Mene	15 mei 2019	gunstig
Onroerend Erfgoed	13 mei 2019	gunstig
Vlaamse Milieumaatschappij	12 juni 2019	gunstig

7. Horen

Gehoord in de vergadering POVC van 30 juli 2019:

Naam	Hoedanigheid
Annick Grillet	aanvrager
Stijn Sempels	aanvrager

Verslag van de hoorzitting

De adviezen zijn gekend en de aanvrager gaat akkoord met de gestelde voorwaarden en opmerkingen.

8. Advies POVC

De POVC bracht op 30 juli 2019 unaniem volgend advies uit:

De aanvraag gunstig te adviseren, om volgende redenen:

- de aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemmingsbepalingen voor de plaats;
- de voorgestelde werken kaderen binnen het goedgekeurde en uitvoerbaar verklaarde ruilverkavelingsplan;
- de werken passen in een consensus waarin de landbouw de nodige ruimte krijgt, met rekeningschap van randvoorwaarden vanuit het medegebruik voor recreatie en natuur.

9. Bespreking

De deputatie neemt kennis van het eensluidend verslag van de provinciale omgevingsvergunningscommissie van 26 augustus 2019 met kenmerk: 2019-0305-AGPP-POVCD-01-Advies POVC.

a) Vergunningsplicht en vrijstellingen

Er moet worden opgemerkt dat binnen een goedgekeurd ruilverkavelingsplan een heel aantal werken vrijgesteld zijn van vergunning. Artikel 6.2 van het vrijstellingenbesluit van 16 juli 2010 en wijzigingen bepaalt dat de perceelsovergangen en –opritten vrijgesteld zijn van vergunning. Ook reliëfwijzigingen van minder dan een meter die de aard of de functie van het terrein niet wijzigen zijn vrijgesteld. Verder is kleinschalige toeristisch-recreatieve infrastructuur (zoals zitbanken) vrijgesteld van vergunning, alsook infiltratievoorzieningen tot 100m². Art.44 van de ruilverkavelingswet van 10 januari 1978 voegt hier een lijst van werken aan toe die de aangelanden niet mogen doen opdat de uitvoering van de ruilverkaveling niet zou belemmerd worden, op straffe van verplichte herstelwerken opgelegd door het ruilverkavelingscomité. De weg is zelf is niet opgenomen als een vrijgesteld werk. Voor een aantal van de voorgestelde werken kan wel opgemerkt worden dat ze afzonderlijk genomen onder het vrijstellingenbesluit vallen, wat maakt dat bij de beoordeling hiervan bezwaarlijk kan gesteld worden dat ze een onaanvaardbare ruimtelijk impact zouden hebben. De opname in het vrijstellingenbesluit geeft aan dat de ruimtelijke impact dermate klein wordt geacht dat een beoordeling van de overheid onvoldoende meerwaarde geeft voor de goede ruimtelijke ordening. De opname binnen de aanvraag maakt anderzijds wel dat ze mogen beoordeeld worden.

Het feit dat een aantal van de werken vrijgesteld zijn van vergunning maakt dat binnen ruilverkavelingen de werken niet steeds volledig volgens plan worden uitgevoerd. Dit in zoverre de wijzigingen betrekking hebben op vrijgestelde werken. Hier dient dan geen regularisatie op te volgen. Opgemerkt dient dat dit niet opgaat voor wat betreft de zaak van de wegen

b) Planologisch

Geen van de betrokken weggedelen maken deel uit van verkavelingen, ruimtelijke uitvoeringsplannen of BPA's. Alle wegen is volgens het gewestplan Tienen-Landen gelegen in het agrarisch gebied. Geen enkele weg heeft de overdrak 'landschappelijk waardevol'. Art. 11 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is van kracht.

De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke

gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze integrerend deel uitmaakt van een leefbaar bedrijf en eveneens para-agrarische bedrijven (artikel 11).

De aanleg van (openbare) wegen is ter ontsluiting van een gebied is eigen aan elk bestemmingsgebied van het gewestplan en in die zin bestemmingsongevoelig. Een weg ondersteunt elke aanliggende bestemming. Er kan geen strijdigheid vastgesteld worden met de planologische bestemmingsbepalingen.

c) Watertoets

Hoofdstuk III, afdeling I, artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid legt bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Deze watertoets houdt in dat de eventuele schadelijke effecten van het innemen van ruimte ten koste van de watersystemen worden ingeschat. De betrokken wegen is niet gelegen binnen overstromingsgevoelige zones en bevinden zich dan ook vrijwel allen op de landbouwplateaus. Er dringen zich in het kader van de watertoets geen maatregelen op inzake overstromingsvrij bouwen of beperkingen inzake de inname van komberging.

De natuurlijke afwatering naar het omliggende terrein wordt in de hemelwaterverordening toegelicht als die situatie waarbij vrije omtrek (in meter) groter of gelijk is dan 0,3 ten opzichte van de oppervlakte van de verharding. Gezien alle wegen hier hooguit 3 m breed zijn is alle neervallende hemelwater maximaal 1,50 m van de rand van de verharding gelegen. Per lengte van 100 m kan de vrije rand op 200 m berekend worden tegenover een oppervlakte van 300 m², wat een factor van 0,66 oplevert. Dit in het worst case scenario dat er uiteindelijk geen enkele graad van doorlatendheid zou bereikt worden bij de diverse wegen, wat geenszins het opzet is en ook niet kan gebeuren zonder de vergunning ernstig te schaden.

In het MER werd al ingegaan op het waterhuishoudkundig aspect, met volgende formulering: *'Buiten de valleien zijn de belangrijkste landschappelijke structuren vertegenwoordigd door de holle wegen. Alle holle wegen worden over hun volledige lengte beschermd door buffering. Buffering van de 'schouders' van holle wegen zijn de belangrijkste maatregelen ter bescherming van een holle weg. Een ander aspect van de holle weg betreft de wegverharding en het weggebruik. In de meeste gevallen wordt de bestaande onverharde of semi-verharde toestand behouden. Indien de holle weg moet verbeterd worden als landbouwontsluiting wordt geselecteerd voor een semi-verharding (betonpuinsteenslag, code PE(M)). Maar indien de holle weg als een hoofdontsluiting wordt ingericht wordt, om de taluds voor erosie te behouden, walsbetonverharding (code WB) voorzien. De aanleg van een walsbetonverharding gebeurt door enkel de breedte van de te verharde weg te verwerken, zodat randschade wordt vermeden.'*

De voorgestelde fase kadert hier in en past deze principes toe. De erosieproblematiek in het gebied is ongewijzigd ten opzichte van de periode van de opmaak van het MER. In zoverre er al een erosieproblematiek is op bepaalde weggedelen zijn de meeste werken zo opgevat dat dit zal verminderen. Gezien erosie modderstromen met zich meebrengt en slijtage aan de wegen, is het ontwerp net bedoeld om een verbetering ten behoeve van de bruikbaarheid met zich mee te brengen en de erosie in te dijken. Alle wegen liggen verkant en spoelen plaatselijk af naar de bermen, zodanig dat er geen water blijft staan op de wegen.

Aangaande de weg 35 werd in dit opzicht een specifiek bezwaar geuit. Er wordt aangegeven dat er geen principieel bezwaar is tegen de inrichting voor recreatie van deze holle weg, maar dat er bekommernissen zijn inzake de waterafvoer. Van de aangegeven maatregelen wordt betwijfeld of deze op termijn afdoende blijvende bescherming zullen bieden wanneer de bestaande begroeiing verdwijnt. De huizen die worden aangegeven als mogelijk betrokken bij overlast liggen ongeveer een halve kilometer ten noorden van het aan te leggen deel van de wegen aan de Meldertsestraat in Boutersem. Ze liggen langs de bedding van de 'Rottebeek', die zijn oorsprong vindt in dezelfde veldweg ten noorden van het heraan te leggen gedeelte, halverwege richting de betrokken woningencluster.

In deze dient gesteld dat het blijvend vrijwaren van de betrokken woningen in principe gewaarborgd is door de correcte dimensionering van de vertragende elementen langs weg 35

en dat gelijktijdig een herstel van remmend groen mag verwacht worden langs deze wandelweg. De ingroening van de schouders is ook verplicht. Er is geen reden om nu al aan te nemen dat er overlast zal ontstaan. In zoverre deze later toch ontstaat wegens ontoereikend onderhoud is dit geen onomkeerbaar gegeven.

De gemeente benadrukt dat er een buffercapaciteit is voor 87 m³ in het hol gedeelte van de weg voor een afstroomgebied van 2 ha, wat zelfs meer is dan de huidige buffercapaciteit. Bovendien worden tussenschotten voorzien in de aansluitende sterfgracht richting weg 11 waarmee het overstortende water van het wachtbekken nog extra zal afgeremd worden. De kasseiweg naar het Roth wordt inderdaad verhoogd en verkant aangelegd om het water van de weg te laten afstromen naar het wachtbekken in het hol gedeelte.

Het ontwerp houdt voldoende rekening met de gekende waterproblemen ter hoogte van dit kruispunt. Ter hoogte van de betrokken woningen is volgens de gegevens van de aanvrager zelf in 40 jaar geen overstroming meer voorgekomen, de woningen liggen ook buiten het mogelijk overstromingsgebied langs de Rottebeek.

d) MER-screening

Voor de totale ruilverkaveling verleende de dienst-Mer op 19 oktober 2006 een goedkeuring van een plan-MER. Ondertussen zijn ruilverkavelingen (sinds 2015) niet langer opgenomen op de bijlage II van het MER-besluit, maar verplaatst naar de bijlage III. Dit houdt in dat nog een screening dient te gebeuren die eventueel leidt tot de vaststelling dat alsnog een project-MER benodigd zou zijn. De bijlage III omvat die situaties waarin de werken niet de ondergrens bereiken van de afmetingen van een project dat verondersteld wordt mogelijk significante schade met zich mee te brengen, maar waarvan gesteld wordt dat ze alsnog significante schade kunnen veroorzaken door bijzondere omgevingskenmerken.

Hier ging de aanvrager over tot een screening. In het dossier is ingegaan op de mogelijke effecten van het project op de omgeving en gemotiveerd waarom deze niet aanzienlijk zijn. Hierbij is voornamelijk ingegaan op de disciplines geluid en trillingen, onroerend erfgoed, bodem en water. Uit deze projectscreening kan geconcludeerd worden dat met het voorliggend project geen significante negatieve milieueffecten te verwachten zijn voor mens en milieu

e) Natuurtoets

De geplande werken in de aanvraag liggen niet in of nabij een speciale beschermingszone (Natura 2000). Noch liggende werken in of palend aan een Ven-gebied. In het MER werd afdoend de impact op de natuurwaarden onderzocht, dewelke ongewijzigd zijn gebleven. Voor dit dossier is het van belang dat de bepalingen van artikel 14 van het natuurdecreet inzake de zorgplicht en artikel 16 van het natuurdecreet inzake het vermijden van vermijdbare natuurschade worden nageleefd.

Het ANB wijst wat betreft de aanleg van deze weg op de natuurwaarden van de talud als klein landschapselement en als verboden te wijzigen vegetatie en wenst in het kader van de zorgplicht en het stand-still principe aan te geven dat tijdens de uitvoering de nodige zorg moet worden besteed zodat geen schade wordt toegebracht aan de talud en bijhorende vegetaties. Hierbij wordt specifiek verwezen naar weg 35 en weg 36, meer bepaald ter hoogte van perceel nr. 143 (Tienen, Afd. 7, sectie F), zijnde een landbouwweg met een hoge biologische waarde.

Verder dienen de algemene voorwaarden van het soortenbesluit inzake bescherming van broedende vogels en vleermuizen nageleefd te worden, welke gelden voor alle betrokken wegen.

Door bezwaarindieners wordt gewezen op een populatie zwartbronzen zandbijen in het heraan te leggen gedeelte van weg 40. De zwartbronzen zandbij is een algemeen voorkomende soort in onze streken die niet is opgenomen in het soortenbesluit, noch op de voorstellen voor bescherming vanuit natuurorganisaties. Ook het agentschap voor Natuur en Bos uit geen bezwaar. Het is aldus niet als proportioneel te zien om de landbouwkundige belangen van een goed onderhoud van de wegen hier ondergeschikt aan te maken.

f) Erfgoed-/archeologietoets

Bij de aanvraag werd een archeologienota gevoegd, ontvangen door Onroerend Erfgoed op 15 februari 2019. Deze werd bekrachtigd op 1 maart 2019 en is raadpleegbaar op ID <https://loket.onroenderfgoed.be/archeologie/notas/archeologienotas/10230>. Het voorgestelde programma van maatregelen voldoet en dient verbonden te worden aan de vergunning.

De Moordenaarsweg is deels gelegen in een beschermd stads- en dorpsgezicht (Hoeve Berkenhof en omgeving). De heraanleg van de kasseien is ingegeven door de wensen van Onroerend Erfgoed. Ook ter hoogte van het veldkappelletje met winterlinde aan de weg nr. 40 in Meldert is dit het geval. Het uitzicht van kasseiweg met veldborduur wordt behouden. Het bolprofiel wordt ook behouden zodat de effecten verwaarloosbaar zijn.

g) Wetgeving buurtwegen en art.70 ruilverkavelingswet

Artikel 70 van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet is van toepassing. Dit artikel regelt de vaststelling van het ruilverkavelingsplan, het openbaar onderzoek dienaangaande, de rangschikking van de wegen en waterlopen alsook de toewijzing aan de besturen. Het ministerieel besluit tot goedkeuring of een afzonderlijke ministerieel besluit schaft eveneens de buiten gebruik gestelde wegen en afwateringen en de daarbij behorende kunstwerken af en bepaalt dat zij in het geheel van de tot de ruilverkaveling behorende gronden worden opgenomen. Dit kan het aanbrengen van de nodige wijzigingen met zich meebrengen aan de gewestplannen, uitvoeringsplannen, de Atlas van de buurtwegen en de beschrijvende tabellen van de onbevaarbare waterlopen. De machtiging voor de wijziging van de buurtwegen, of de afschaffing in het geval van de buurtweg nr 12, is aldus geen verplicht aparte voorafgaande procedure aan de diverse aanvragen tot omgevingsvergunning. Deze is geïntegreerd in de voorafgaande procedure van de ruilverkaveling, die al doorlopen werd. De overdrachten gebeuren aan het einde van de procedure als ook de effectieve ruilen zijn doorgevoerd.

h) Gemeenteraadsbeslissingen inzake de wegenis

De aanvraag omvat de aanleg van nieuwe wegenis. In toepassing op het art. 4.2.25. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dient bij het verlenen van een vergunning deze beslissing voorafgegaan te worden door een beslissing van de gemeenteraad over de zaak van de wegen. De ligging binnen een ruilverkaveling wijzigt hier niets aan. De gemeenteraden van Boutersem, Bierbeek en Tienen namen allen op 27 juni 2019 een beslissing aangaande de zaak van de wegen. De gemeenteraad van Hoegaarden kon niet voorafgaand aan de vergadering POVC een beslissing nemen, maar heeft dit op 10 september 2019 alsnog gedaan

De criteria om een gemeenteraadsbeslissing te nemen zijn dat het gemeentewegen moeten zijn, met een openbaar karakter (ongeacht het eigendomsstatuut), dat er daden van beschikking worden gesteld en/of er een impact is op de rooilijn. In het voorliggende geval zijn sommige delen van wegen niet geheel behorend tot het openbaar domein (afdeling 4, sectie B, 0018/00P000 (deels), 0020/00_000 (deels) ter hoogte van de Moordenaarsweg in Bierbeek) maar wel van openbaar karakter. Voor wat betreft de 'daden van beschikking' verschillen deze met de 'daden van beheer'. Voor werken waarbij de oorspronkelijke configuratie of de bestrating van de wegenis wordt gewijzigd, er een andere verharding gepland is, dient dit het voorwerp van een gemeenteraadsbeslissing te zijn. Het criterium is dat er financiële gevolgen zijn. Een daad van beheer, niet onderhevig aan een gemeenteraadsbeslissing, kan bv. zijn dat er nutsleidingen worden gelegd waarbij de weg terug in zijn originele staat wordt hersteld.

i) Landbouw

Het ruilverkavelingsinstrument heeft een oorsprong in het rationaliseren van de landbouwblokken en het afdoend ontsluiten hiervan en begunstigt aldus het landbouwgebruik van de daartoe bestemde landbouwgebieden. Dit met randvoorwaarden vanuit de andere sectoren. In zover de bezwaren van omliggenden zich richten tegen het verbeteren van de toegankelijkheid van bepaalde wegenis komt dit neer op een verzet tegen deze beleidsintenties en tegen de toewijzing van deze gebieden voor de landbouw. Er dient gesteld dat in een context van schaarse ruimte enkel kan ondersteund worden dat elke ruimtelijke actor binnen de daartoe voorbestemde ruimte deze ruimte zo rationeel mogelijk aanwendt. Een bezwaar dat tegen deze intentie ingaat en de opportuniteit van de aanleg en verbetering in vraag stellen kan niet weerhouden worden. In die zin gaat het bezwaar aangaande de weg nr. 40 in tegen de

beleidsmatige opties van de plaats. Dit gedeelte van de weg en alle woningen hierlangs zijn gelegen in het agrarisch gebied. Er mag dan ook een bepaalde tolerantie verwacht worden vanuit de mede-gebruikers van dit agrarisch gebied, waarbij een wens van een absoluut rustig woongenot niet ertoe kan leiden dat het agrarisch gebied niet meer naar behoren ontsloten en geëxploiteerd kan worden. Temeer er nog steeds voor een bescheiden kasseiweg met beperkt en bol wegprofiel wordt geopteerd.

j) Mobiliteit

In het MER werd al gestipuleerd dat er verkeerskundig een aantal knelpunten optreden in het gebied. De ruilverkaveling Willebringen biedt voor een aantal punten een oplossing. Er wordt is een verkeersconcept ontwikkeld op basis van een boomstructuur met insteekwegen, aangevuld met een rooster van fietswegen. Er worden ook fietspaden gelegd langs bepaalde verbindende wegen. Naar verkeersveiligheid toe worden een aantal kruispunten heringericht.

Tijdens het openbaar onderzoek is er het bezwaar inzake weg nr. 40 geuit. Hierboven werd reeds gesteld dat de heraanleg in de eerste plaats een onderhoud van een landbouwweg inhoudt, wat geoorloofd is binnen de beleidsopties voor het agrarisch gebied. De gemeente Hoegaarden argumenteert inzake de weg nr. 40 dat de opbouw van de weg is zoals alle landbouwwegen, m.n. 3 m breed in een tonvormige kasseiverharding, volgens het advies van erfgoed. Op vandaag is de aanleg weinig verschillend hiervan. Door slijtage is de middenstrook mogelijk licht verheven, maar dit is niet uitgesproken en niet van die aard dat gewone personenwagens geen gebruik kunnen maken van deze weg. De heraanleg kan niet anders dan vooral als een onderhoudswerk beoordeeld worden. Het ontradend effect van kasseien blijft aanwezig.

Opgemerkt moet worden dat alle betrokken wegen deel uitmaken van een lokaal wegennetwerk met enkel wegen die geen verbindende of verzamelende functie hebben en dat de omliggende kernen in deze omgeving slechts een beperkte woningdichtheid hebben. De verkeersintensiteit is algemeen erg laag en in zoverre er beperkte wijzigingen optreden in de verkeersafwikkeling kunnen de effecten per definitie als laag ingeschat worden. De wegenis is niet voorzien van uitwijkstroken en de breedte is beperkt wat doorgaand verkeer op alle wegen weinig uitnodigend maakt.

Verder is er geen enkele weg die een aanzienlijke verkorting van trajecten of alternatieve verbindingen teweeg brengt. Daar waar de vrees hiervoor alsnog terecht is, is strategisch wel gekozen voor het plaatsen van tractorsluizen. Verspreid over het gebied zijn er 3 geplaatst. Op vraag van de landbouwers is teruggekomen van het plaatsen van dergelijke sluisen aan beide uiteindes van de weg, opdat de landbouwers ook nog met een gewone wagen naar het veld kunnen. In de huidige fase komen dergelijke tractorsluizen niet voor, maar dit past zich in binnen de totaalrichting, zoals vastgesteld in het structuurplan.

De gemeente Hoegaarden stelt nog voorstander te zijn van de aanduiding van traag verkeer met borden en na verloop van tijd de situatie te evalueren door verkeerstellingen te organiseren. Indien het doorgaand verkeer onaanvaardbare proporties aanneemt kan de aanleg van een tractorsluis overwogen worden. Op dit ogenblik is het echter voorbarig om te stellen dat de verkeersleefbaarheid van de straat problematisch wordt.

k) Geluid en trillingen

Trillingen en geluid zijn van tijdelijke aard bij aanleg van de landbouwwegen. De werken worden overdag uitgevoerd. Er wordt bij het aanbestedingsdossier een minder-hinder plan gevraagd van de aannemer.

l) Ruimtelijke ordening

Een ruilverkaveling heeft tot doel het landbouwgebied te optimaliseren. Wanneer een ruilverkaveling niet wordt doorgevoerd is het niet ondenkbeeldig dat landbouwers op individuele wijze ruilverkavelingsmaatregelen gaan treffen. De trend naar minder landbouwbedrijven met meer grond kan zeker bij onoordeelkundige ruil van percelen, door schaalvergroting negatieve effecten hebben voor flora en fauna. De toegankelijkheid van het gebied voor moderne grotere landbouwmachines zal daarbij ook gebrekkig blijven. De ruilverkaveling dient dan ook als een instrument ten voordele van een goede plaatselijke ordening gezien te worden.

In toepassing op art. 4.3.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (beoordelingsgronden) kunnen verder geen opmerkingen gemaakt worden inzake de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid binnen het project

Er werden tal van advies- en inspraakrondes georganiseerd om met de verschillende sectoren tot een haalbaar compromis te komen. De vergunning vormt een sluitstuk van een lang proces van afwegingen en heroverwegingen over meer dan 20 jaar en is een compromis waarin de evenwichten worden nagestreefd die in de basisdoelstelling van de VCRO werden vervat.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemmingsbepalingen voor de plaats;
- de voorgestelde werken kaderen binnen het goedgekeurde en uitvoerbaar verklaarde ruilverkavelingsplan;
- de werken passen in een consensus waarin de landbouw de nodige ruimte krijgt, met rekeningenschap van randvoorwaarden vanuit het medegebruik voor recreatie en natuur.

Na het verslag gehoord te hebben van Bart Nevens, als lid van de deputatie, beslist de deputatie:

Besluit

1. De aanvraag voor stedenbouwkundige handelingen ingediend door Annick Grillet, Diestsepoort 6, 3000 Leuven, namens het ruilverkavelingscomité Willebringen inzake de heraanleg van enkele landbouwwegen en wandelpaden, gelegen Moordenaarsweg (voetweg 12, RVK weg 32), 3360 Bierbeek; Molenveld (voetweg 6, RVK weg 33), 3370 Boutersem; thv Begijnenweg (voetweg 5, RVK weg 35), 3320 Hoegaarden; Blauwbergstraat (voetweg 26, RVK weg 36), 3300 Tienen; Verrijckstraat (voetweg 12, RVK weg 37), 3300 Tienen; thv. Meerstraat (voetweg 46, RVK weg 38), 3320 Hoegaarden; Overhemstraat (voetweg 19, RVK weg 40), 3320 Hoegaarden; overwegend kadastraal ongenummerd, deels kadastraal bekend: Bierbeek, afdeling 4, sectie B, perceelsnrs. 18p en 20 (capakeys 24713B0018/00P000 en 24713B0020/00_000), te vergunnen met volgende voorwaarden:
 - de nodige zorg moet worden besteed zodat geen schade wordt toegebracht aan de taluds en bijhorende vegetaties;
 - het soortenbesluit, ter bescherming van vleermuizen en broedvogels, dient worden nageleefd;
 - de geplande werken en bodemingrepen worden uitgevoerd zoals beschreven in de bekrachtigde archeologienota.

Belangrijke bepalingen uit het omgevingsdecreet

Beroepsmogelijkheden

Tegen deze beslissing kan beroep ingesteld worden bij de Vlaamse Regering volgens de modaliteiten vervat in hoofdstuk 3 van het omgevingsvergunningsdecreet van 25 april 2014 middels een beveiligde zending binnen een termijn van 30 dagen na:

- de betekening van de beslissing
- de dag na de eerste dag van de aanplakking van de bestreden beslissing.

Uittreksel uit het decreet

Art. 53. Het beroep kan worden ingesteld door:

- 1° de vergunningsaanvrager, de vergunninghouder of de exploitant;
- 2° het betrokken publiek;
- 3° de leidend ambtenaar van de adviesinstanties of bij zijn afwezigheid zijn gemachtigde als de adviesinstantie tijdig advies heeft verstrekt of als aan hem ten onrechte niet om advies werd verzocht;

- 4° het college van burgemeester en schepenen als het tijdig advies heeft verstrekt of als het ten onrechte niet om advies werd verzocht;
- 5° de leidend ambtenaar van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie of bij zijn afwezigheid zijn gemachtigde;
- 6° de leidend ambtenaar van het Departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed of bij zijn afwezigheid zijn gemachtigde.
- 7° de leidend ambtenaar van het Agentschap Innoveren en Ondernemen of bij zijn afwezigheid zijn gemachtigde, als het project vergunningsplichtige kleinhandelsactiviteiten omvat. (inwerkingtreding 1/1/2018)
- 8° de leidend ambtenaar van het agentschap, bevoegd voor natuur en bos, of, bij zijn afwezigheid, zijn gemachtigde als het project vergunningsplichtige wijzigingen van de *vegetatie omvat*.

Als de aanvraag in een eerste administratieve aanleg overeenkomstig de gewone procedure behandeld is, kan het betrokken publiek alleen instellen als hij tijdens het openbaar onderzoek een standpunt, opmerking of bezwaar heeft ingediend, tenzij aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° het beroep is ingegeven door een wijziging aan de vergunningsaanvraag aangebracht na het openbaar onderzoek;
- 2° het beroep tegen een beslissing over de aanvraag van een omgevingsvergunning:
 - a) voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit is ingegeven door een bijzonder milieuvoorwaarde, opgelegd in de bestreden vergunning;
 - b) voor andere handelingen is ingegeven door een voorwaarde, opgelegd in de bestreden vergunning;
- 3° het betrokken publiek toont aan dat hij door specifieke omstandigheden in de onmogelijkheid was om een standpunt, opmerking of bezwaar in te dienen tijdens het openbaar onderzoek. Onder het beroep in het tweede lid, wordt zowel het beroep in laatste administratieve aanleg als het beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen begrepen.

Art. 54. Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid ingesteld binnen een termijn van dertig dagen die ingaat:

- 1° de dag na de datum van de betekening van de bestreden beslissing voor die personen of instanties aan wie de beslissing betekend wordt;
- 2° de dag na het verstrijken van de beslissingstermijn als de omgevingsvergunning in eerste administratieve aanleg stilzwijgend geweigerd wordt;
- 3° de dag na de eerste dag van de aanplakking van de bestreden beslissing in de overige gevallen.

Art. 55. Het beroep schorst de uitvoering van de bestreden beslissing tot de dag na de datum van de betekening van de beslissing in laatste administratieve aanleg.

In afwijking van het eerste lid werkt het beroep niet schorsend ten aanzien van:

- 1° de vergunning voor de verdere exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit waarvoor ten minste twaalf maanden voor de einddatum van de omgevingsvergunning een vergunningsaanvraag is ingediend;
- 2° de vergunning voor de exploitatie na een proefperiode als vermeld in artikel 69;
- 3° de vergunning voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit die vergunningsplichtig is geworden door aanvulling of wijziging van de indelingslijst.

Art. 56. Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid per beveiligde zending ingesteld bij de bevoegde overheid, vermeld in artikel 52.

Degene die het beroep instelt, bezorgt op straffe van onontvankelijkheid gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepschrift aan:

- 1° de vergunningsaanvrager behalve als hij zelf het beroep instelt;
- 2° de deputatie als die in eerste administratieve aanleg de beslissing heeft genomen;
- 3° het college van burgemeester en schepenen behalve als het zelf het beroep instelt.

De Vlaamse Regering bepaalt de bewijsstukken die bij het beroep moeten worden gevoegd opdat het op ontvankelijke wijze wordt ingesteld.

Verval van de omgevingsvergunning

Afdeling 1 Verval van de omgevingsvergunning voor de uitvoering van stedenbouwkundige handelingen, de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit.

Uittreksel uit het decreet

Art. 99

§ 1. De omgevingsvergunning vervalt van rechtswege in elk van de volgende gevallen:

- 1° als de verwezenlijking van de vergunde stedenbouwkundige handelingen niet wordt gestart binnen de twee jaar na het verlenen van de definitieve omgevingsvergunning;

- 2° als het uitvoeren van de vergunde stedenbouwkundige handelingen meer dan drie opeenvolgende jaren wordt onderbroken;
- 3° als de vergunde gebouwen niet winddicht zijn binnen vijf jaar na de aanvang van de vergunde stedenbouwkundige handelingen;
- 4° als de exploitatie van de vergunde activiteit of inrichting niet binnen vijf jaar na het verlenen van de definitieve omgevingsvergunning aanvangt.

De termijn, vermeld in het eerste lid, 1°, kan evenwel, op verzoek van de vergunninghouder, voor een periode van twee jaar verlengd worden als hij aantoont dat de niet-verwezenlijking het gevolg is van een vreemde oorzaak die hem niet kan worden toegerekend. De vergunninghouder dient de aanvraag van de verlenging, op straffe van verval, met een beveiligde zending en minstens drie maanden vóór het verstrijken van de oorspronkelijke vervaltermijn van twee jaar in bij de overheid die de vergunning heeft verleend. Die overheid weigert de aanvraag van de verlenging alleen als:

- 1° er geen sprake is van een vreemde oorzaak die niet aan de vergunninghouder kan worden toegerekend;
- 2° de aangevraagde en vergunde handelingen strijdig zijn met inmiddels gewijzigde stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften.

De overheid bezorgt haar beslissing uiterlijk de dag van het verstrijken van de oorspronkelijke vervaltermijn van twee jaar. Bij ontstentenis van een beslissing wordt de verlenging geacht te zijn goedgekeurd. Als de verlenging wordt goedgekeurd, worden de termijnen, vermeld in het eerste lid, 3° en 4°, ook met twee jaar verlengd.

Als de omgevingsvergunning uitdrukkelijk melding maakt van de verschillende fasen van het bouwproject, worden de termijnen van twee, drie of vijf jaar, vermeld in het eerste lid, gerekend per fase. Voor de tweede fase en de volgende fasen worden de termijnen van verval bijgevolg gerekend vanaf de aanvangsdatum van de fase in kwestie.

§ 2. De omgevingsvergunning voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit vervalt van rechtswege in elk van de volgende gevallen:

- 1° als de exploitatie van de vergunde activiteit of inrichting meer dan vijf opeenvolgende jaren wordt onderbroken;
- 2° als de ingedeelde inrichting vernield is wegens brand of ontploffing veroorzaakt ten gevolge van de exploitatie;
- 3° als de exploitatie op vrijwillige basis volledig en definitief wordt stopgezet overeenkomstig de voorwaarden en de regels, vermeld in het decreet van 9 maart 2001 tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest, afkomstig van een of meerdere diersoorten, en de uitvoeringsbesluiten ervan. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de inkennistelling van de stopzetting.

§2/2. De omgevingsvergunning voor het wijzigen van de vegetatie vervalt van rechtswege als het wijzigen van de vegetatie niet binnen twee jaar na het verlenen van de definitieve omgevingsvergunning aanvangt.

§ 3. Als de gevallen, vermeld in paragraaf 1, betrekking hebben op een gedeelte van het bouwproject, vervalt de omgevingsvergunning alleen voor het niet-afgewerkte gedeelte van een bouwproject. Een gedeelte is eerst afgewerkt als het, in voorkomend geval na de sloping van de niet-afgewerkte gedeelten, kan worden beschouwd als een afzonderlijke constructie die voldoet aan de bouwfysische vereisten.

Als de gevallen, vermeld in paragraaf 1 of 2, alleen betrekking hebben op een gedeelte van de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit, vervalt de omgevingsvergunning alleen voor dat gedeelte.

Art. 100

De omgevingsvergunning blijft onverkort geldig als de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van een project door een wijziging van de indelingslijst van klasse 1 naar klasse 2 overgaat of omgekeerd.

In geval de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van een project door een wijziging van de indelingslijst van klasse 1 of 2 naar klasse 3 overgaat, geldt de vergunning als aktename en blijven de bijzondere voorwaarden gelden.

Art. 101

De termijnen van twee, drie of vijf jaar, vermeld in artikel 99, in voorkomend geval verlengd conform artikel 99, §1, worden geschorst zolang een beroep tot vernietiging van de omgevingsvergunning aanhangig is bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, overeenkomstig hoofdstuk 9 behoudens indien de vergunde handelingen in strijd zijn met een vóór de definitieve uitspraak van de Raad van kracht geworden ruimtelijk uitvoeringsplan. In dat laatste geval blijft het eventuele recht op planschadevergoeding desalniettemin behouden.

De termijnen van twee, drie of vijf jaar, vermeld in artikel 99, in voorkomend geval verlengd conform artikel 99, §1, worden geschorst tijdens het uitvoeren van de archeologische opgraving, omschreven in de bekrachtigde archeologienota overeenkomstig artikel 5.4.8 van het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013 en in de bekrachtigde nota overeenkomstig artikel 5.4.16 van het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013, met een maximumtermijn van een jaar vanaf de aanvangsdatum van de archeologische opgraving.

De termijnen van twee, drie of vijf jaar, vermeld in artikel 99, in voorkomend geval verlengd conform artikel 99, §1, worden geschorst tijdens het uitvoeren van de bodemsaneringswerken van een bodemsaneringsproject waarvoor de OVAM overeenkomstig artikel 50, §1, van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 een conformiteitsattest heeft afgeleverd, met een maximumtermijn van drie jaar vanaf de aanvangsdatum van de bodemsaneringswerken.

De termijnen van twee, drie of vijf jaar, vermeld in artikel 99, in voorkomend geval verlengd conform artikel 99, §1, worden geschorst zolang een bekrachtigd stakingsbevel, zoals vermeld in titel VI van de VCRO, niet wordt ingetrokken, hetzij niet wordt opgeheven bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing. De schorsing eindigt van rechtswege wanneer geen opheffing van het stakingsbevel wordt gevorderd of geen intrekking wordt gedaan binnen een termijn van twee jaar vanaf de bekrachtiging van het stakingsbevel.”

Namens de deputatie,

